

meget vidtgaende Grad, endog i en ſaadan Grad, at jeg tror, at der var dem i dette Thing, ſom fandt, at man gif for vidt. (Hør!) Nu er jo det, ſom dengang var Stridsſpørgsmaalet, bortfaldet; hvorledes kan man ſaa nu tale om, at der ikke er taget Henſyn til Oploſningerne, naar det, ſom har foranlediget de tidligere ſtedfundne Oploſninger, lykkelig og vel er bragt ud af Verden, ſaaledes, at der ikke mere foreligger Strid derom. Det forekommer mig dog derfor, at dette netop indeholder et Beviſ for Imødekommen. baade fra Regjeringens Side og fra dette Things Side, ſom jo er bleven viiſt derved, at Regjeringen vilde acceptere den Finantslov, ſom Thingene kunne blive enige om, og at alſaa dette Thing gif ſaa vidt i ſine Indrømmelſer, ſom det gif. Saa troede vi netop, at naar diſſe Stridsſpørgsmaal vare ryddede afveien, ja ſaa kunde vi begynde en Arbejds og Reformernes Tid, hvor man, uden at have diſſe Stridsſpørgsmaal mellem ſig, kunde fremme Sagerne og arbejde paa Samfundets Vel; men ſaa overraſſede vi ved, at det er ſaa langt fra en Eſtergivenesshed, der har haat nogenſomhelſt Betydning i Retning af at fremme Sagerne, at tværtimod nu ſtaar Alting ſtille. Men, ſiger det ærede Medlem, det er Tilliden, der mangler. Ja, men der forekommer det mig dog, at Spørgsmaalet er: Hvem ſtal afgjøre, om det Miniſterium, ſom nu er, fortjener Tillid eller ikke, og at, hvis man ſelv tiltager ſig Beſoiſe i ſaa Henſeende, er det kun en anden Form, hvorunder man ſiger det Same,; man før har ſagt, nemlig: Vi vilde ikke have noget andet Miniſterium end det, vi ſelv ſynes om. Det, at man giver det en anden Form og ſiger: Dette Miniſterium fortjener ikke vor Tillid, forekommer mig kun at være en Omſkrivning af den ſamme Tanke, ſom gif igjennem det ærede Medlems Foredrag: Vi vilde kun have det Miniſterium, vi ſynes om, thi vi ere udelukkende Repræſentanter for Landets Befolkning, og det vil med andre Ord ſige, at det kun er Folkethingets Flertal, ſom det ærede Medlem vil henviſe til. Saa blev det ſagt, at den Adreſſe, ſom nu er foreſlaaet, er ingen Fredsadreſſe, Landſtinget vil ikke Fred, og blandt de Kjendsgjæringer, ſom beviiſte, at Landſtinget ikke vilde Fred, var mærkelig nok ogſaa en, ſom rent ud ſagt forbauſede mig, og det var den, at vi havde henviſt Finantsloven til et Udvalg. Nu vil jeg ſpørge, om det ſtal opfattes ſom en Krigserklæring fra Landſtingets Side, at vi tillade os at henviſe Finantsloven til et Udvalg? Det forekommer mig virkelig, at en ſaadan Udtaleſe indeholder et ſlaaende Beviſ paa, hvilken Myndighed det egentlig

er man fra det ærede Medlems og Meningsfællers Side vil indbrømme dette Thing, naar det, at vi henviſe Finantsloven til et Udvalg ſtal betragtes ſom en Krigserklæring, og jeg tror virkelig, at de andre Kjendsgjæringer, ſom det ærede Medlem omtalte, ikke beviiſe mod os, men ſvarere beviiſe mod den ærede Taler. Det er ogſaa en eienommelig Maade at gaa frem paa, at ſige, at i den Adreſſe, ſom vi have foreſlaaet, ſtaar der, at vi ingen Forandring onſte i den nuværende Regjering. Jeg veed ikke, hvorledes det kan læſes, at vi i ſaa Henſeende ſkulde have udtalt noget Duſte, naar vi forſt og ſidſt accentuere, at det er en Ting, ſom vi anſe for os uvedkommende, ſom det er Hans Majeſtæts Sag at afgjøre, hvem han vil have til Miniſter, det er Noget, vi ikke ville blande os i, vi anſe det for vor Pligt at forhandle med det Miniſterium, ſom Hans Majeſtæt vil vælge, og jeg kan alſaa ikke ſe, at der i og for ſig er noget ſomhelſt Berettiget i den Paatand, ſom det ærede Medlem fremkom med.

Det ærede 6te Medlem for 9de Kredſ (Grifftrup) fandt ſig ikke fuldt tilfredsſtillet med de Udtalelſer, ſom ſaldt fra det ærede 1ſte Medlem for 11te Kredſ (Lermansſen). Nu, det kan jeg godt forſtaa, at det ærede Medlem ikke gjorde. Der var navnlig en Udtalelſe om, at det ikke var betimeligt at indgive en Adreſſe, ſom jeg for mit Vedkommende ganſke kan ſlutte mig til, thi jeg tror ikke, at den Slags Udtalelſer egentlig have Noget at betyde. Situationen, ſom den er, ligger klart for, Enhver maa kunne ſe, hvorledes den er beſtaffen, og der er ingen Grund til at tro, at ikke ogſaa Hans Majeſtæt ſkulde have haat Leilighed til at overveie den med ſine anſvarlige Raadgivere, ſom vi ikke have den fjernſte Anledning til at formode ikke ſkulde have fremſat Sagerne i deres rette og ſande Sammenhæng. Der var forſaa vidt ingen Grund til, at vi ſkulde udtale os; men naar man fra den anden Side fremkommer med en Udtalelſe, ſom vi ikke kunne erkjende for rigtig, er det dog ganſke naturligt, at vi fra vor Side udtale vor Opfattelſe af Situationen, og ſaa havde jeg da den Tilfredsſtillelſe at høre, at det ærede 1ſte Medlem for 11te Kredſ fandt, at vor Udtalelſe var moderat og forſonlig. Jeg glædedes ved denne Udtalelſe ligeoverfor det ærede 6te Medlem for 9de Kredſ, der ligefom den ærede ſidſte Taler fandt, at Adreſſen var en Krigserklæring. Men jeg maa tilſtaa, at det blev mig ikke klart, hvorledes det ærede 6te Medlem for 9de Kredſ egentlig naaede til at ſaae lagt denne Karakter ind i Adreſſen, hvorledes han begrundede,